

РЕШЕНИЕ

№ 6990

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6506** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава „Дванадесета“ от АПК –чл.208 и сл. от АПК вр. с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „СТАР СПЕД“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РЕШЕНИЕ №2543 от 30.05.2023г. постановено по нахд №20231110204718 по описа на СРС за 2023г., с което е изменено наказателно постановление /НП/ №22-2300060 от 13.03.2023г. на Дирекция „Инспекция по труда“-С. като наложената имуществена санкция по 416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ за нарушение на чл.61, ал.1 от КТ е намалена от 2000лв. на 1500лв..

По изложените доводи в касационната жалба за незаконосъобразност и необоснованост на оспореното решение- се моли същото да бъде отменено. Визира се, че неправилно е ангажирана отговорността на юридическото лице, вместо на управителя на дружеството, доколкото субект на посочената правна норма в НП е ръководителят на фирмата. Твърди се, че по същество няма допуснато нарушение, тъй като за сключения договор уведомлението е подадено в 3-дневния срок на закона. Прави се доводи, че не е съобразено, че договорът е сключен на 01.09.22г. четвъртък, като част от дните са почивни, поради което срокът изтича и на 05.09.22г., поради което подаването на заявлението на тази дата не е в нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. Правят се и възражения с оглед несподелянето от СРС на твърденията за

приложението на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка има позоваване на практика на съдилищата. Допълва се, че описанието на деянието не е точно, тъй като не е посочено място на нарушението. Визира се, че е нарушен и 57, ал.1, т. 8 от ЗАНН в НП да се посочат отегчаващите и смекчаващите обстоятелства. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба като се отмени решението на СРС, ведно с НП в цялост.

В съдебно касаторът се представлява от юрк.М., която поддържа касационната жалба. Представя писмени бележки.

Ответната страна –чрез адв.С., оспорва касационната жалба и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище да се отхвърли касационната жалба. Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба от 23.06.23г. по отношение на връчване от 12.06.23г.- е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС, за да измени наказателното постановление е приел, че АУАН и НП са постановени от компетентни органи, в производство без процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материално-правната норма на чл.61, ал.1 от КТ, изискваща работодателя да сключи трудов договор, преди постъпването на работа на лицето. В тази връзка от фактическа страна СРС е приел, че Д. Д. е постъпила на работа на 01.09.2022г. около 10.00ч., работила и на 02.09.2022г., но трудовият договор бил подписан на 05.09.22г., което е нарушение на чл.61, ал.1 от КТ, както е посочено в НП, поради което при преценка за санкцията СРС е намалил същата до законоустановения минимум на 1500лв. по чл.414, ал.3 от КТ. Обсъдил е и възраженията във връзка с чл.28 от КТ вкл. и за неприложимост на нормата с оглед специалната разпоредба на чл.415в от КТ.

Касационният състав намира следното:

Не се споделя довода в касационната жалба, че неправилно е ангажирана отговорността на ЮЛ. Посочената за нарушена норма на чл.61, ал.1 от КТ вменява задължение за работодателя, а същият по волята на страните и подписания трудов договор не е управителят на дружеството, а самото дружество.

Не се възприемат и възраженията касателно липсата на място на нарушението като реквизит в АУАН и в НП. Видно от описанието на деянието нарушението е извършено в предприятието на работодателя - „Стар Спед“ЕООД като същото се състои в това, че същият е допуснал Д. на 01.09.22г. до работа преди да бъде сключен трудов договор. В АУАН и в НП е посочено къде е това предприятието – в [населено място] на [улица] партер, офис 1.

Съставът приема и за неоснователни възраженията на касатора с оглед приложението на чл.28 от ЗАНН по доводите изложени от СРС. Изрично в специалния закон чрез разписването на нормата на чл.415в от КТ е предвидена отговорност за маловажно деяние, когато е отстранено ведната, когато няма вредни последици и т.н. и съответно санкцията се редуцира, но тази разпоредба е неприложима за деянията по чл.61, ал.1 от КТ.

Съдът споделя и доводите на СРС за деяние в нарушение на чл.61, ал.1 от КТ, свързано с това, че отговорността е ангажирана за допускането до работа на Д. преди да се сключи със същата трудов договор. В АУАН и в НП ясно е посочено, че Д. е

започнала работа на 01.09.2022г., а трудовият договор е сключен на 05.09.2022г. откогато е датата на полагагане на ел.подпис на управителя. Съдът следва да отбележи, че не 01.09.2022г., както е отбелязано на договора е датата на сключване на трудовия договор, а 05.09.2022г., когато проекто-договора е завършен с финализирането на волеязвленията и на двете страни. В тази връзка са неотносими възраженията в касационната жалба кога е подадено уведомлението за сключения трудов договор и дали е спазен срока по чл.62, ал.1 от КТ, която не е нарушената норма. Следва да се има предвид, че констатациите с датата на полагагане на ел.подпис на управителя А. са направени още в протокола от проверката №ПР2242554 от 07.02.2023г., впоследствие са отразени в АУАН и в НП, като в нито една от възможностите за възражение по тях-касаторът не е оспорил това или съответно да е ангажирал доказателства, които да оборят конкретното твърдение. Точно обратното, както правилно е приел СРС, от гласните доказателства- показанията на св. Д. Д. и А. Б. – се установят описаните фактически обстоятелства. Изрично Д. сочи, че е подписала трудовия договор на 05.09.2022г., както и св.Б. казва, че е установила, че същият е подписан от А. на тази дата с ел.подпис.

Не се възприемат и последните възражения на касатора, свързани с нарушение на чл.57, ал.1 т.8 от ЗАНН. Деянието е описано със съставомерните си елементи и вида му не предполага класифицирането на конкретни обстоятелства като смекчаващи, каквито и липсват да са посочени от страната на дружеството- нарушител.

Следоваелно -касационният състав напълно споделя изводите на СРС за доказаност на деянието и за липса на обстоятелства, водещи до отпадане на ангажираната административно-наказателно отговорност по отношение на касатора. Съставът намира и за правилно решението в частта за намалената санкция до законоустановения минимум. С оглед изложеното -решението следва да се остави в сила.

ВОДИМ XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2543 от 30.05.2023г. постановено по нахд №20231110204718 по описа на СРС за 2023г., с което е изменено наказателно постановление /НП/ №22-2300060 от 13.03.2023г. на Дирекция „Инспекция по труда“-С. като наложената на „СТАР СПЕД“ ЕООД ЕИК[ЕИК] -имуществена санкция по 416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ за нарушение на чл.61, ал.1 от КТ е намалена от 2000лв. на 1500лв..

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.